

tytule III niniejszej ustawy. (France Télévisions, Radio France, krajową spółkę nadawczą odpowiedzialną za usługi audiowizualne poza Francją, Arte-France, Kanał Parlamentarny Zgromadzenia Narodowego, Kanał Parlamentarny - Senat i Narodowy Instytut Audiowizualny) oraz przez kanał TV5 w celu wykonywania zadań użyteczności publicznej” a z drugiej strony, że: „Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych Urząd Regulacyjny ds. Komunikacji Audiowizualnej i Cyfrowej może w sposób proporcjonalny i w odniesieniu do ich wkładu w pluralizm myśli i opinii oraz różnorodność kulturową włączyć inne audiowizualne usługi komunikacyjne. Urząd publikuje wykaz takich usług.”.

Zgodnie z tymi przepisami Urząd przeprowadził konsultacje publiczne w dniach od 12 czerwca do 13 lipca 2023 r. w sprawie zakresu usług, które można zaklasyfikować jako usługi świadczone w interesie ogólnym.

2. Wkład audiowizualnych usług komunikacji w pluralizm myśli i opinii oraz w różnorodność kulturową w rozumieniu wyżej wymienionych przepisów może być oceniany w szczególności w świetle zobowiązań jej wydawcy dotyczących, z jednej strony, cech programowania tej usługi, a z drugiej strony jej wkładu w finansowanie, dystrybucje lub wyświetlanie utworów audiowizualnych i kinematograficznych.

Przy ocenie tych zobowiązań można uwzględnić inne kryteria, takie jak warunki, na jakich usługa jest udostępniana publicznie, w szczególności gdy usługa jest dostępna bezpłatnie dla całej populacji.

3. Usługi telewizji naziemnej są zatwierdzane w wyniku procedury przetargowej, której wybór uwzględnia konkretne zobowiązania podjęte przez wnioskodawców – w szczególności w odniesieniu do pluralizmu, programowania i wkładu w nadawanie i finansowanie utworów audiowizualnych i kinematograficznych – które są następnie zawarte w umowach zawartych z Urzędem. Spełniają zatem kryteria, o których mowa w pkt 2 akapit pierwszy powyżej.

Wśród tych usług, krajowe usługi ogólnodostępnej telewizji naziemnej podlegają obowiązkowi nadawania i dystrybucji obejmującym 100 % ludności Francji metropolitalnej, zgodnie z przepisami art. 96-1 ustawy z dnia 30 września 1986 r. Ponadto usługi te są uprawnione do włączenia do oferty audiowizualnej dystrybutorów handlowych, zgodnie z art. 34-2 ustawy z dnia 30 września 1986 r. Ich dystrybucja spełnia zatem cel łatwego dostępu do oferty dla całej populacji, o której mowa w pkt 2 akapit drugi powyżej.

Z powyższego wynika, że krajowe usługi ogólnodostępnej telewizji naziemnej można zakwalifikować jako usługi świadczone w interesie ogólnym w rozumieniu art. 20-7 ustawy z dnia 30 września 1986 r.

4. Ze względu na zmieniające się zastosowania i rosnące znaczenie treści nielinearnych programy oferowane przez usługi telewizyjne są coraz częściej postrzegane jako część audiowizualnych usług medialnych na żądanie i coraz częściej są zintegrowane, głównie lub wyłącznie, z globalną ofertą dostępną w środowiskach aplikacji.

W związku z tym usługi nielinearne udostępniane użytkownikom nieodpłatnie, które są nierozzerwalnie związane z usługami telewizyjnymi świadczonymi w interesie ogólnym, należy uznać za usługi świadczone w interesie ogólnym. Mogą to być usługi zapewniające dostęp na żądanie do treści tych usług telewizyjnych (w szczególności telewizji typu catch-up, tj. możliwość obejrzenia lub wysłuchania programu później) lub usługi zapewniające dostęp

do treści audiowizualnych, które uzupełniają i wzbogacają ofertę takich usług telewizyjnych (np. filmy dostępne na żądanie, które nie są nadawane w sposób linearny, ale są powiązane z programem telewizyjnym, takie jak poprzednie sezony serialu).

Usługi nielinearne świadczone w interesie ogólnym mogą być publikowane w ramach grupy audiowizualnej przez podmioty inne niż te, które publikują usługi linearne.

Po przeprowadzeniu obrad,

Niniejszym postanawia:

Artykuł 1 – Za usługi świadczone w interesie ogólnym w rozumieniu art. 20-7 ustawy z dnia 30 września 1986 r. o swobodzie komunikacji uznaje się następujące usługi:

- 1) usługi publikowane przez jeden z organów wymienionych w tytule III ustawy z dnia 30 września 1986 r. oraz przez kanał TV5 w celu wykonywania zadań użyteczności publicznej;
- 2) bezpłatne krajowe usługi telewizyjne posiadające licencję na transmisję wydaną na podstawie art. 30-1 ustawy z dnia 30 września 1986 r., a także audiowizualne usługi medialne na żądanie, udostępniane nieodpłatnie użytkownikowi, nieodłącznie związane z tymi usługami telewizyjnymi i publikowane przez wydawców tych ostatnich, ich spółki zależne lub spółki je kontrolujące w rozumieniu art. 41-3 pkt 2 wspomnianej ustawy z dnia 30 września 1986 r. lub ich spółki zależne.

Wydawcy usług świadczonych w interesie ogólnym przekazują Urzędowi wykaz swoich usług liniarnych świadczonych w interesie ogólnym oraz aplikacji, które publikują lub są publikowane przez ich spółki zależne lub przez spółki, które je kontrolują w rozumieniu art. 41-3 pkt 2 wyżej wymienionej ustawy z dnia 30 września 1986 r. lub ich spółki zależne i które udostępniają ich usługi świadczone w interesie ogólnym, w szczególności, usługi na żądanie, na zasadzie głównej lub wyłącznej. Informują oni również o wszelkich zmianach w tym wykazie. Po przeanalizowaniu tego wykazu, Urząd publikuje wykaz wszystkich usług świadczonych w interesie ogólnym i odnośnych aplikacji, który przekazuje operatorom interfejsów objętych niniejszymi przepisami.

Artykuł 2. – Postanowienia niniejszej decyzji mają zastosowanie w Nowej Kaledonii, Polinezji Francuskiej, Wallis i Futunii oraz we Francuskich Terytoriach Południowych i Antarktycznych.

Artykuł 3. – Wydawcy usług, o których mowa w art. 1 niniejszej decyzji, oraz operatorzy interfejsów użytkownika podlegający obowiązkowi określonym w art. 20-7 ustawy 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. zostaną powiadomieni o niniejszej decyzji. Zostanie ona opublikowana w *dzienniku urzędowym* Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Paryżu, dnia [XX] r.

W imieniu Urzędu Regulacyjnego ds.
Komunikacji Audiowizualnej i Cyfrowej
Przewodniczący,
R.-O. MAISTRE